

vil du gerne leve

E V I G T

?

G R E G L A U R I E

Søgende

Har du nogensinde haft et af de der tilsyneladende perfekte øjeblikke i livet, hvor alt bare går op i en højere enhed? Det kan have været den der betagende solnedgang. Den der smukke, stjerne-spækkede nattehimmel. Det helt specielle øjeblik med en, du elsker og holder af. Du tænkte måske for dig selv, *Hvis bare det altid kunne være som nu*. Men det var det ikke.

Måske troede du, at når du nåede særlige mål, som du havde sat i livet, så ville det bringe dig en komplet følelse af fuldendelse. Men det har det ikke gjort.

Eller da den helt rigtige person trådte ind i dit liv, manden eller kvinden af dine drømme, så ville den person helt sikkert tilfredsstille den følelse af længsel, som er dybt i dig. Men det gjorde han eller hun ikke.

Har du nogensinde følt dig glad og fuldendt og ønsket at dit liv kunne vare evigt? Men snart opdagede du, at det ville det ikke.

Hvorfor varer tingene ikke længere? Hvorfor er livet så frustrerende?

Helt fra den dag du blev født, har du været på jagt – søgende efter det der 'mere'. Inderst inde fornemmer og føler du, at livet må have en eller anden form for mening og formål udover ren og skær eksistens. Måske har du endda også undret dig over, om du er den eneste person, som har det sådan. Det er du ikke. Inderst inde er vi alle søgende.

Du har ikke kunne finde den der helt rigtige ting eller udfylde det tomrum i dit hjerte, fordi du er en levende sjæl. Ser du, det "sande jeg" er ikke blot den fysiske krop, som du lever i lige nu. Det "sande jeg" – den del, som er evig – er din sjæl. Det er den gnist, som giver dig din unikhed. Biblen siger, "Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så *mennesket blev et levende væsen*" (1.Mosebog 2:7).

Grunden til, at du har denne sjæl, er fordi du unikt er blevet skabt i Guds eget billede. Og i hvert enkelt menneske skabt i Guds eget billede har Gud skabt denne følelse af, at der virkelig er mere ved livet.

Biblen forklarer, at Gud har "plantet evigheden i menneskets hjerte" (Prædikerens Bog 3:11). Det er derfor, at sådan noget som jordiske bestræbelser, præstationer, og nydelser i sig selv aldrig vil kunne udfylde det tomrum, som er i os.

Oxford professor C.S. Lewis beskrev denne længsel, som vi alle har, efter "noget mere" på følgende måde:

Alt, der nogensinde dybt har optaget din sjæl, har blot været strejf og antydninger af himlen. Uopnåelige glimt, aldrig helt indfrie løfter, ekkoer, der døde ud lige efter de fangede dine ører... Hvis jeg i mig selv finder et stærkt ønske, som ingen oplevelse af denne verden kan tilfredsstille, så er den mest sandsynlige forklaring, at jeg blev skabt for en anden verden... Højest sandsynligt var jordiske nydelser aldrig tilset at skulle tilfredsstille, men i stedet at vække sulten efter den ægte vare, samt henlede vores opmærksomhed på denne.

Du er ikke den eneste, som i øjeblikket interesserer sig for dette emne. Det samme gør millioner af andre – specielt baby boom generationen. Du har måske bemærket, at mange af de mest populære bøger i dag omhandler emner som sjælen, livets mening, og hvad der sker på den anden side af graven. Mens tidens uundgåelige passerer marcherer videre, så bliver vi konstant konfronteret med påmindelser om, at den krop, vi lever i nu, ikke vil vare for evigt.

Michael J. Fox, stjernen fra *Tilbage til Fremtiden* filmene, lider af Parkinsons sygdom. Dette kom som en stor overraskelse for både ham og andre, eftersom Parkinsons er en diagnose, som normalt bliver stillet folk i en mere sen alder end den relativt unge Fox. Han sagde, "Jeg har indset, at jeg er sårbar, uanset hvor mange priser og anerkendelser jeg bliver tildelt, og uanset hvor stor min bankkonto er. Enden på historien er, at du dør. Vi dør alle sammen."

Til trods for at min generation plejede at synge sangen "Forever Young", så ved vi, at det er vi ikke. Tag for eksempel The Rolling Stones, som nu er blevet rockens 'grand old men' og som nu er tættere på 60, end de er på 60'erne. I mange år har de optrådt med klassikere som "Time Is on My Side", men hvis du har set dem for nylig, ville du have svært ved at være enig med den sangtitels konstatering. Og for de fleste af os, så er tiden heller ikke på vores side.

Generation X'ere leder også efter noget, der kan fylde dette tomrum. Mange har været vidner til formålsløsheden i tilværelsen af deres forældre, som kom ud af en af de mest narcissistiske generationer nogensinde. Efter at have set deres forældres endeløse jagt efter en altid undefinerlig personlig opfyldelse, så er der mange i denne generation, som føler sig kyniske og desillusionerede overfor livet. Selvmordsraten iblandt dem er alarmerende. De er også på denne jagt efter "noget mere". Det er vi alle. Det er sjælens søgen.

Måske har du troet, at stoffer ville udfylde det tomrum inde i dig. Men det forværrer kun dine problemer og skaber tilmed en masse nye oveni. Måske troede du, at druk og fester ville klare det. Men nu er du enten udbrændt af det – eller også vil du snart nå dertil.

Alle disse ting er blot billige erstatninger for den "ægte vare", som du endnu ikke har formået at finde. Men hvad er det?

Der er nemlig noget i mennesket, som materielle ting og ejendele aldrig kan tilfredsstille. Det er grunden til, at der er så mange ulykkelige succesfulde mennesker. Hvor ofte læser vi ikke i avisen om en berømt person, som netop er checket ind eller ud af en rehabiliteringsklinik. Eller vi hører om en eller anden stjerne, som var så ulykkelig, at han eller hun begik selvmord.

Hvordan kan det være? Det er fordi, den person har det, han ville have, men godt selv ved, at det han har, ikke er det, han ledte efter!

Man skulle tro, at den første million dollars eller deromkring ville ordne sagerne. Men "større og bedre" syndromet sætter altid ind. Hvis du tjener tusind, så vil du have to tusinde. En million, fem millioner. Fem millioner, tyve millioner. Og så videre. Som Kong Salomon så klogt og vist observerede for mange år siden, "Dødsrige og underverden mættes ikke, menneskets øjne mættes ikke" (Ordsprogenes Bog 27:20).

Ville du sælge din sjæl for at gøre en ende på frustrationerne?

Folk har ingen anelse om, hvor dyrebar og værdifuld deres sjæl rent faktisk er. I forberedelserne til denne bog interviewede vi en række mennesker på gaden og stillede dem dette simple spørgsmål: "Ville du sælge din sjæl – og hvis ja, til hvilken pris?"

Hvad ville dit svar være til sådant et spørgsmål?

En selvsikker gut på omkring tredive sagde, "Åh, jah, jeg ville gøre det lige på stedet. Giv mig en million dollars! Ingen sjæl!"

En anden sagde, "Jeg ville gerne bytte den væk i et par uger – for spændingens skyld. Jeg ville sikkert løbe ind i en masse problemer, men det er en beslutning, man er nødt til at tage. Jeg ville være villig til at tage chancen."

En ung og moderigtig fyr sagde kæphøjt, "Jeg ville sælge den for penge. Jeg ville kunne få alt, hvad jeg vil have. Jeg kunne købe en ny sjæl!"

Ironisk nok, så placerer vi i vores kultur i dag den største værdi på det, der for det meste ingen værdi har. Deri ignorerer vi fuldstændig det, som har den største værdi: menneskets sjæl.

Vi læser hver dag i avisen om tragiske og meningsløse drab – folk, der bliver skudt ned, ofte af unge børn, der intet begreb har om værdien af menneskeliv, for ikke at nævne om værdien af menneskets sjæl.

Du kan måske huske at have læst historien om den 18-årige amerikanske pige, som fødte en lille dreng i en af båsene på dametoiletet ved hendes afdansningsbal, skaffede sig af med ham i affaldsspanden, for derefter at vende tilbage til dansegulvet. Da hele episoden kom frem i lyset, fortalte en af hendes veninder til en reporter, "Hun sad tæt på mig og mine veninder og snakkede og lo, og så ud som om intet var hændt."

Hvad, der var endnu mere utroligt, var at denne smilende unge kvinde, som netop havde smidt sin nyfødte baby ud, bad bandet om at spille en sang for hendes kæreste med rock-gruppen Metallica. Sangens titel? "Unforgiven".

Denne form for billiggørelse af menneskeliv ses ikke blot i de hjerteløse frarøvelser af andres liv, men også i det voksende antal af folk, der tager sit eget liv. En nylig artikel om unge og selvmord anførte, at antallet af 10- til 14-årige, som tager deres eget liv, er steget dramatisk siden tidligt i 1980'erne blandt de 24 største industrialiserede lande i verden. De ord, som eksperter gang på gang benytter, når de skal beskrive sindsstemningen hos den selvmorderiske ungdom, er ord som 'utrøstelig' og 'håbløs'.

Så snart vi mister forståelsen af værdien af menneskers liv, så er det let at miste forståelsen af værdien af menneskets sjæl.

For mange år siden stillede Jesus dette sonderende spørgsmål: "Er der noget mere værdifuldt end din sjæl?" (Mattæus Evangeliet 16:26). De fleste af os er ikke en gang klar over, at vi har en – derfor heller ikke, at den har nogen egentlig værdi. Vi har det med at lægge al vores værdi i, hvordan vi ser ud, hvordan vi har det og i hvad vi ejer... selvom alt dette vil fordufte og forgå. Når vi gør det, så ignorerer og afviser vi det, der virkelig tæller – menneskets sjæl, det evige. Til gengæld er det det, der på den endelige og sidste dag virkelig vil gælde.

Lad mig fortælle dig historien om en mand, som glemte alt om sin sjæl. Han syntes at have alt tilrettelagt og under kontrol i sit liv, undtaget det mest vigtige. Da han så stod over for evigheden, var det for sent. Denne historie blev givet til os af Jesus Kristus. Her er, hvad han sagde:

Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Nu ved jeg, hvad jeg vil gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? For man er et fjols, hvis man opsamler sig jordiske rigdomme uden at have et rigt fællesskab med Gud (Lukas Evangeliet 12:16-21).

Der er mange prisværdige træk ved denne rige mand. Han var tilsyneladende en hårdt arbejdende landmand, siden han havde formået at udrette, hvad han havde udrettet. Jesus bebrejder ikke denne mand hans succes eller hans ejendele, men derimod at han ikke havde lagt planer for evigheden. Han levede højt og flot uden at indse, at tiden gik. Og så pludselig – uden nogen advarsel – blev hans liv bragt til en ende. Han var en tåbe, fordi han døde uforberedt.

Denne mands filosofi deles af mange i dag: "Slå dig til ro! Spis, drik, og vær glad. Lev livet!" Men de overser let og elegant den del af historien, hvor Gud siger, "I nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet?" (Lukas Evangeliet 12:20).

Gianni Versace, den berømte tøjdesigner, havde ikke planlagt at dø, da han forlod sit smukke palæ i Miami Beach for at hente morgenavisen på en solbeskinnert morgen. Hans mode-kreationer blev fejret i hele verden, båret af rockstjerner og Hollywoods elite. Men så, uden advarsel, var en internationalt kendt mands fejrede liv ovre.

Meget lig manden i den historie, Jesus fortalte, levede Versace omhyllet af ærefuld luksus. I 1994 blev han citeret i nyhedsmagasinet *The New Yorker*: "Jeg kan bruge 3 millioner dollars på 2 timer. Jeg kan gå på indkøb en dag i Paris og købe ting til mit hus i Miami. Samme aften kommer jeg tilbage til mit hjem og ser det beløb, jeg har brugt – åh, jeg begynder at danse... jeg har lyst til at kysse mig selv."

Hvordan var tilstanden af Versaces sjæl? Det ved kun Gud. Men selv et nær-døds-tilfælde ændrede ikke på den måde, han levede sit liv. Efter at have overlevet en livstruende omgang cancer blev Versace citeret for at sige: "'Jeg

kan nemt... dø hvornår det skulle være,' sagde jeg til mig selv. Så nu, hver dag jeg lever fremover – det er min fest."

Han lød meget ligesom den rige mand i denne historie, som Jesus fortalte. Den mand sagde, "Jeg vil sige til min sjæl, 'Sjæl, du har mange goder lagt op til mange år; tag det med ro; spis, drik, og vær glad'" (Lukas Evangeliet 12:19). Hvad Versace ikke vidste, var, at dette var dagen, hvorpå hans sjæl ville blive opkrævet.

Vi er skabt i Guds billede

Mennesket er blevet skabt helt unikt i selveste Guds eget billede. Af samme grund adskiller vi os fra resten af Guds skaberværk. Faktisk er vi de øverste af alle skabte væsener. I den bibelske redegørelse for skabelsen af menneskeheden læser vi:

Så sagde Gud: »Lad Os skabe mennesker i Vort billede, så de ligner Os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.« Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte Han det, som mand og kvinde skabte Han dem (1.Mosebog 1:26-27).

Hvad betyder det at være skabt i Guds billede? Til at begynde med, så er vores moralske sans skabt i Guds billede. Som mennesker har vi en "indbygget" sans af, hvad der er rigtigt og forkert. Apostlen Paulus fortæller os, at selv de folk, der ikke nødvendigvis tror på Gud, "viser, at de har den gerning, som loven kræver, skrevet i deres hjerte, og deres samvittighed optræder som vidne, og deres tanker anklager eller forsvarer hinanden" (Romerbrevet 2:15).

Ja, mennesket har en levende sjæl skabt unikt i Guds billede. Men der er et problem. Selvom vi er skabt i Guds billede, så er vi også født med noget, der adskiller os fra ham. Det kaldes synd.

Det er ikke et særlig populært udtryk i disse tider. I dag er vi langt mere tilbøjelige til at sige, "Jeg er syg" i stedet for "Jeg har syndet." Vi er kvikke til at give andre skylden for vores opførsel og adfærd. Vi kan skyde skylden på vores forældre, vores sociale miljø, eller en hel hær af andre belejlige syndebukke for at undgå at tage ansvaret for, hvad vi godt er klar over er sandt.

”S”-ordet: Synd

Vi har syndet. Biblen udtrykker klart, "Alle har syndet og mistet herligheden fra Gud" (Romerbrevet 3:23).

Men hvad vil det helt nøjagtigt sige at "have syndet"? Biblen benytter en række betegnelser for at beskrive synd. En af dem betyder, at jeg bevidst har overtrådt grænsen. Det er en bevidst og overlagt handling fra min side.

Gud har klart og tydeligt fortalt os gennem hele Biblen, hvad der er rigtigt og forkert – du vil specielt kunne finde mange af disse ting i de Ti Bud. Jeg får blandt andet besked på, at jeg ikke må have andre guder end ham, ikke må misbruge hans navn, ikke må begå hor, ikke stjæle, og ikke begære.

Enhver af os har gjort en eller flere af de ting. Vi kan forsøge at trøste os selv ved at sige, "Jeg er i det mindste ikke så slem som visse andre folk!" Men Biblen fortæller os, at "den, som ellers overholder hele loven, men fejler blot på ét punkt, er blevet skyldig i dem alle" (Jakobs Brev 2:10).

En anden betegnelse, som Biblen bruger til at beskrive synd, er "at misse målet." Og hvad er "Guds mål", som menneskeheden har misset? Total, gennemført perfektion. Jesus sagde, "Vær fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen" (Mattæus Evangeliet 5:48).

"Hvem i al verden kan leve op til de standarder?" kan vi protestere. Svaret er selvfølgelig 'ingen'. Det er dér, Jesus kommer ind. Gud værdsætter nemlig menneskets sjæl. Han elsker enhver af os dybt og holder så meget af os, at han sendte sin egen Søn, Jesus Kristus, til denne jord for vores skyld.

Vil den rigtige Jesus venligst rejse sig

Hvad er det ved denne mand Jesus, der fascinerer og mystificerer folk sådan? Han var uden tvivl den mest ekstraordinære, indflydelsesrige person, der nogensinde har betrådt scenen i menneskeheden historie. Der er blevet skrevet flere bøger om Jesus, end om nogen anden figur fra fortiden. Han har inspireret mere musik, kunst, og drama end nogen anden person. Vi markerer endda vores historie ved at opdele menneskelig tidsregning i enten 'før' eller 'efter' Jesus Kristus.

Hvorfor indtager en enkelt mand en så unik og uforglemmelig plads i menneskets historie? Hvorfor svinder hans minde ikke bort, ligesom det er tilfældet med så mange andre, som var betydningsfulde for deres tid?

Du kan måske huske det gamle Tv-program *Sig Sandheden*, hvor paneldeltagere blev givet navnet på en bestemt person og noget information om ham eller hende. Så dukkede tre personer op på scenen, som alle påstod at være den person. Paneldeltagerne skulle så bestemme sig for, hvilken af de

tre personer, de mente fortalte sandheden. Sandhedens øjeblik kom, når man hørte Tv-værten sige, "*Vil den rigtige [personens navn] venligst rejse sig.*"

Forestil dig, at du er en af paneldeltagerne i det program, og du skal forsøge at finde den sande identitet af den "rigtige Jesus". Foran dig står tre mænd. Hver af dem påstår at være Kristus, men kun en af dem taler sandt. Du skal beslutte dig.

En af mændene står op og siger, "Jeg er Jesus." Han ser godt nok ud ligesom på alle billederne. Han har langt, bølgende, brun-blond hår og gennemtrængende blå øjne. Han holder om en stav, og for det ikke skal være løgn, så har han også et lam lagt over skuldrene. Denne Jesus har et form for venligtsindet, halvsmilende ansigt. Han stiller ikke nogen krav og forlanger intet. Du føler, at ham her let kunne fungere i dit liv. Han ville forhåbentlig være der, når du havde brug for ham, og samtidig ville han også acceptere og endda bifalde hvad og hvem du er. Han er harmløs, uforstyrrende, og for at være helt ærlig, også lidt ovre i den skvattede afdeling. "*Er dette den rigtige Jesus?*" undrer du dig.

Ved siden af denne står en anden Jesus. Han har en konstant panderynke på sit skulende ansigt og bærer rundt på en lille sort bog, hvori han tager noter om enhver handling og bevægelse du foretager dig. Han kniber øjnene lidt mere sammen og ryster på hovedet, da du ser på ham, som om han indikerer, at din opførsel ikke lever op til den krævede standard.

Ved siden af den Jesus sidder en anden, som ikke ligefrem passer til dine stereotypiske forestillinger. Måske har han mørkt, groft hår og mørke øjne. Han synes at være stærk og maskulin, men der er også en enorm mildhed over ham. Børn leger glædeligt ved hans fødder. Men som du kommer tættere på, bemærker du noget yderligere. Han virker på en eller anden måde ren, endda hellig.

Pludselig føler du dig utilpas over dig selv. Du bliver opmærksom på dine mangler. Men samtidig ser du noget i hans øjne, som synes at sige, "Jeg elsker dig og accepterer dig, men jeg ønsker at forandre dig – til det bedre." Du føler dig tryk. Ønsket. Elsket.

Du kan vælge den Jesus fra glasmalerierne, som intet kræver af dig, og som praktisk set ikke vil udrette noget. Du kan vælge den Jesus, som kun er optaget af regler og love. Begge er myter – intet mere end et fantasibillede i vores opfindsomme sind. Eller du kan vælge den rigtige Jesus: den Jesus, som Biblen beskriver, som elsker dig dybt, men som samtidig også udfordrer dig til at ændre dig. Dette er den Jesus, som vil acceptere dig, som du er, men som ikke ønsker at efterlade dig i den tilstand. Dette er den Jesus, som døde på et kors for dine synder for to tusinde år siden, og som genopstod tre dage senere. Han er den eneste Jesus.

De fleste mennesker vil nøjes med at have den største beundring til overs for mennesket Jesus Kristus. De ser ham som en stor lærer eller det perfekte forbillede. Men Jesus var – og er – langt mere end det.

For det første, så er det vigtigt at vide, at der aldrig har været (og heller aldrig igen vil komme) nogen ligesom Jesus Kristus. For han var ikke blot en god mand; han var og er i bogstaveligste forstand "Guds-manden". Han var ikke et menneske, som blev Gud (det er umuligt), men han var Gud, som blev menneske.

Det er svimlende og helt utroligt tankevækkende at indse og forstå, at Gud kom til denne jord for at vandre iblandt os. Han, som var større end universet, blev en embryo, et ungt foster. Han, som bærende holder verden oppe med et ord, valgte at blive afhængig af en ung piges næring og pleje. Den Almægtige dukkede op på jorden som en hjælpeløs menneskelig baby, med behov for føde, at blive skiftet og at blive lært at tale ligesom ethvert andet barn.

Jo mere du tænker over det, jo mere overvældende er det. Denne forbløffende proces er beskrevet i Filipperbrevet 2:6-8:

Selvom han var Gud, krævede eller klingede han sig ikke til sine rettigheder som Gud. Han gjorde sig selv til ingenting; han tog på sig den ydmyge skikkelse af en tjener og blev lig mennesker. Og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han lydigt sig selv endnu mere ved at dø en forbryders død på et kors.

Hvorfor gjorde Han det?

Hvorfor gjorde Jesus dette? For igen at citere C.S. Lewis: "Guds Søn blev et menneske, for at mennesker kunne blive Guds børn."

På grund af den kæmpe afstand, der adskilte os fra Gud, måtte der gøres noget helt specielt. Vi kunne intet gøre på egen hånd for at udfylde den kløft og dermed nå Herren. Så Gud kom ned til denne jord og vandrede i vores omgivelser, så at sige.

Han erfarede menneskehedens begrænsninger. Han vidste, hvad det ville sige at være sulten, tørstig, og træt efter en hård dags arbejde. Han vidste, hvordan det var at grine og græde. Han vidste, hvad det ville sige at blive misforstået og forladt. Han følte ensomhed, som ingen anden person nogensinde har oplevet. Kunne der for eksempel have været et mere ensomt øjeblik, end da han hang på korset og råbte, "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?" Men han gjorde det alt sammen for dig. Din synd blev lagt på

hans skuldrer, og han døde i dit sted. I det øjeblik blev han afskåret fra Gud og oplevede fuldstændig og total ensomhed.

Biblen siger om Jesus:

Denne Ypperstepræst, som vi har, forstår vore svagheder, for han blev fristet i alle ting ligesom os, dog uden at synde. Så lad os derfor med frimodighed træde frem for vores nådige Guds trone. Der kan vi få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid (Hebræerbrevet 4:15-16).

Jesus kom med en stærk og radikal udtalelse om sig selv. Han sagde, "Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig" (Johannes Evangeliet 14:6).

Det er en meget eksklusiv udtalelse, for at sige det mildt. Men når du tænker over det, så giver det faktisk fuldstændig mening. Ser du, Jesus var helt unikt kvalificeret til at udfylde kløften mellem folk som dig og mig, der har syndet, og Gud, som er oppe i himlen. Han var det eneste menneske, der nogensinde har vandret på jorden, som kunne forbinde os med Gud. Så da han villigt satte sit liv til på det korsets grove træ, åbnede han vejen for os til at have et personligt forhold med Gud.

Med én hånd tog Jesus fat om en syndig menneskerace, og med den anden hånd holdt han fast i en hellig Gud. Så blev grove nagler drevet igennem de hænder, da han døde på korset for os. Dette er grunden til, at Jesus er den eneste vej til Gud.

Det kan være, du protesterer og siger, "Det er alt for snævert for mig! Jeg tror, at alle veje fører til Gud! Så længe en person oprigtig i, hvad han eller hun tror på, så kommer den person i himlen!"

At tro på det er praktisk talt at kalde Jesus Kristus en løgner. Han sagde ikke, "Jeg er *en* vej" eller "Jeg er *én* af *mange* veje." Han sagde, "Jeg er *vejen*." Du kan ikke udtrykke dig mere tydeligt end det!

Hvad ville du tænke om en flykaptajn, som annoncerede kort før take-off: "Godaften, mine damer og herrer. Velkommen om bord på 'flight 293', som flyver til Honolulu, Hawaii. Vi vil komme til at flyve i omkring ti kilometers højde i dag, og vi vil vise en film undervejs. For resten, så er jeg ikke helt sikker på det der "benzin-halløj." Jeg kan se, at måleren viser, at vi ikke har nok til at nå vores destination, men jeg har alligevel en god fornemmelse med det hele. Så vær helt rolige. Jeg har ikke rigtig tænkt mig at benytte vores navigationsudstyr eller kort i dag, for jeg synes at det ville være at være for snæver og

for lukket overfor andre måder at gøre det her på. Vi tager det bare, som det kommer. Jeg tror, trods alt, at 'alle veje fører til Hawaii.' En sidste ting, folkens: Vær ikke bekymret, for jeg er virkelig oprigtig!"

Det er næsten overflødig at sige det, men du ville selvfølgelig forsøge at komme af flyet så hurtigt som muligt! Gud har ikke givet os adskillige valgmuligheder, når det drejer sig om at nå ham. Vejen er tydeligt markeret for dem, som søger den.

Et dystert alternativ

Ingen ærlig præsentation af sandheden om Jesus Kristus og hans gave til os ville være komplet uden også at udpege, hvad der sker, hvis man afslår dette tilbud om tilgivelse fra Gud: Du vil stå overfor en bestemt dom.

Jeg ved, at mange folk ofte stejler overfor dette og stiller spørgsmålet, "Hvordan kan en kærlig Gud sende folk i helvede?"

For det første, så må du indse, at Gud ikke sender nogen som helst i helvede. Vi sender egentlig os selv dertil. Helvede blev aldrig skabt til mennesker, men til djævelen og hans engle. Jesus sagde, "Gå bort fra Mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for *djævelen og hans engle*" (Mattæus Evangeliet 25:41).

Kendsgerningen er, at Gud ikke ønsker, at nogen skal ende der! Det er derfor, Herren siger, "Jeg finder ingen glæde i den uretfærdiges død... Vend om, vend om fra jeres onde veje!" (Ezekiels Bog 33:11). Han minder os også om, at han "vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse" (2.Petersbrev 3:9).

Dette er grunden til, at Gud gik til så drastiske yderligheder og sendte Jesus for at dø på korset for os.

Han ønskede ikke, at vi skulle opleve et sted som helvede, evigt adskilt fra ham. Vær sikker på dette: Ingen vil ende op i enten himmel eller helvede ved et uheld eller en tilfældighed. Vi afgør her på jorden, hvor vi vil tilbringe vores evige skæbne, ved hvad vi gør med Guds kærlige tilbud om tilgivelse. Hvis nogen ender i helvede på den sidste dag, så vil den person i sidste ende ikke have andre at skyde skylden på end sig selv.

Lad mig sige det til dig på denne måde. Lad os sige, at du kørte på motorvejen, og du skulle til at krydse en stor bro over en brusende flod. Pludselig så du et stort skilt med fede bogstaver, der sagde 'Advarsel! Bro ude af funktion. Benyt anden afkørsel.'

Men du var fast besluttet, så du satte farten op på vej mod broen. Som du nærmede dig, kunne du se flere skilte: 'Ingen adgang!', 'Fare!', 'Bro ude af funktion!' Stædigt kørte du videre i høj hastighed.

Som du kom rigtig tæt på, så du de blinkende lygter fra politibilerne, der holdt parkerede for at spærre vejen for dig, og betjente med viftende arme, der råbte til dig at du skulle vende om. Alligevel, fortsatte du i høj fart, indtil du brød igennem vej-afspærringerne og hamrede ud over kanten og styrtede ned i din våde grav.

Hvem ville nu bære skylden for denne tragedie? Du både så og hørte advarslerne, men du ignorerede ugeneret dem alle. I sidste ende, bærer du selv skylden.

For at vende tilbage til din valgmulighed om at åbne dit hjerte og liv til Gud, så er der intet, der knuser Guds hjerte mere, end at se en person skabt i sit billede vælge fordærvsens sti. Men på samme tid har han heller ikke tænkt sig at tvinge dig til at spørge om tilgivelse for dine synder eller til at tro. Det er dit valg. Og du kan være sikker på én ting: Din evighed står på spil.

Hvad skal jeg gøre?

Gud kan kendes personligt. Han har gjort det muligt for dig at komme ind i et forhold – endda et venskab – med ham. Lad mig lægge de ting frem foran dig, som du må gøre for at kende ham.

Du er nødt til at foretage en kovending med dit liv. Det første, du må gøre for virkelig at kende Gud, er noget, som biblen kalder at "omvende sig". Bliv ikke afskrækket af det ord. Det er en ubetinget nødvendighed at forstå og så dernæst at reagere.

At omvende sig betyder at ændre retning. Det omhandler en ændring af sind og hjerte, der resulterer i en retningsændring af dit liv. Du er ked af din synd, og du vælger at vandre i retning af Gud i stedet for at vandre væk fra ham. Det vil sige at vende ryggen til enhver synd, der ville holde dig fra ham. Det er afgørende.

Biblen siger:

Efter at Gud har båret over med tidligere tiders uvidenhed, befaler han nu mennesker, at de alle og overalt skal omvende sig, for han har fastsat en dag, hvor han vil holde dom over hele verden med retfærdighed ved den mand, som han har bestemt dertil; og det har han gjort troværdigt for alle ved at lade ham opstå fra de døde (Apostlenes Gerninger 17:30-31).

Dette er ikke en byrde, men en velsignelse: "Omvend jer derfor og vend jer til Gud, for at jeres synder kan blive udslettet, så skal forfriskende tider komme fra Herren" (Apostlenes Gerninger 3:19).

Dernæst er du nødt til at tro og tage imod. For at kende Gud på en personlig måde er du nødt til at tro på ham. Ordet "tro" taler i Skriften om at sætte sin fuldstændige tillid og tiltro til nogen. Det betyder at klynge sig til noget. Lad os sige, at du skred ud over kanten af en klippeskrænt, men at du på en eller anden måde formåede at gribe fat i en gren, der groede ud af siden på klippevæggen. Tror du, at du ville holde godt fast i grenen? Selvfølgelig ville du det, eftersom dit liv afhang af det.

På samme måde er vi nødt til at holde godt fast i Jesus, mens vi sætter hele vores lid og tiltro til ham som vores Frelser, Herre, og ven. Jesus sagde, "For således elskede Gud verden, at Han gav sin eneste Søn, for at enhver, som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv" (Johannes Evangeliet 3:16).

For det andet, så må du modtage ham ind i dit liv. For at koge det ned, så er Kristendom langt mere end blot at overholde en trosretning eller at leve efter særlige regler og standarder. Kristendom er at have selveste Jesus Kristus til at komme ind i dit hjerte og dit liv.

Biblen siger, "Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn" (Johannes Evangeliet 1:12).

Jesus sagde, "Se, Jeg står ved døren og banker på; hører nogen Mig og åbner døren, vil Jeg gå ind til ham og holde måltid med ham og han med Mig" (Johannes' Åbenbaring 3:20).

Forestil dig, at du var hjemme og midt i et aftensmåltid, og at du så mig banke på din hoveddør. Lad os antage, at du havde en dør med et glasvindue, så du tydeligt kunne se mig og jeg tydeligt kunne se dig. Du ser op fra dit måltid og siger, "Hey, se – der står ham der Greg Laurie-fyren ude ved vores hoveddør og banker. Gad vide, hvad han vil."

Din hustru siger, "Det ved jeg ikke, men jeg har ikke rigtig lyst til at tale med ham lige nu. Bare lad som ingenting." Imens, mens jeg banker på, kan jeg tydeligt se jer, og jeg ved, at I kan høre mig. Det, at du ikke åbner døren, er en så klar og åbenlys afvisning, som man overhovedet kan komme med.

På samme måde står Jesus Kristus, selveste Guds Søn, personligt og banker på døren til dit hjerte. Det, at du ikke åbner den dør og inviterer ham ind, er sådan set fuldstændig det samme som at smække døren i foran hans ansigt. Ikke at sige ja er at sige nej. At være ubeslutsom er at afvise.

Netop dette sidstnævnte udsagn fangede min opmærksomhed den dag, hvor jeg valgte at modtage Jesus Kristus ind i mit liv. Jeg havde altid troet, at jeg allerede var en kristen (jeg var jo trods alt Amerikaner!), og så snart en

krise tog til, var Jesus altid den "yndlings-Gud", jeg kaldte på. Men da en mand, som kom og talte på mit gymnasium, fortalte os, at Jesus sagde, "Du er enten for mig eller imod mig," var det som et lynnedslag fra himlen til mit hjerte.

Jeg så mig omkring og så på de kristne, som sad på begge sider af mig med deres bibler i skødet og smilende ansigter. Det var tydeligt, at de kendte Gud på et personligt plan. Jeg havde helt sikkert ikke det, de havde, hvilket fik mig til at stille mig selv det spørgsmål: *Er jeg så imod ham?*

Den tanke brød jeg mig overhovedet ikke om. Så den dag bad jeg Jesus Kristus om at komme ind i mit liv.

For at være fuldstændig ærlig overfor dig, så troede jeg ikke, at det ville virke for mig. Jeg ræsonnerede mig til, at jeg var den eneste person, som Gud ville afvise. Jeg syntes ikke, jeg var den "religiøse type."

Jeg lærte dog hurtigt, at Gud ikke leder efter den "religiøse type", men efter "synder-typen." Og det betyder, at både du og jeg kvalificerer os!

Hvilken side er du på lige nu? Er du for ham eller imod ham? Kunne du tænke dig at modtage ham ind i dit liv? Kunne du tænke dig at leve evigt?

Hvordan du lærer Gud at kende

Hvis du vil have dine synder tilgivet, hvis du vil have det tomrum inde i dig udfyldt, og hvis du vil være sikker på, at du kommer i himlen, når du dør, så kan du overgive dig til Jesus Kristus lige nu. Her er et forslag til en bøn:

Herre Jesus, jeg ved, at jeg er en synder, og jeg er ked af min synd. Jeg omvender mig fra det og vender mig til dig i tro lige nu. Jeg takker dig, fordi du døde for mig på korset og betalte prisen for alle mine synder. Jeg beder dig om at komme ind i mit liv med det samme og være min Frelser, min Herre, og min ven. Fyld mig med din Helligånd. Hjælp mig til at være din discipel fra dette øjeblik og fremefter. Tak, Herre. Jeg beder dette i Jesu navn, amen.

Hvis du bad denne bøn (eller en lignende),
så fortsæt endelig læsningen for se, hvad du nu kan gøre for at komme videre.
Hvis du stadig ikke har bedt Jesus om at komme ind i dit liv,
så tal eventuelt med den person, som gav dig denne bog,
om hvad, der holder dig fra at tage imod
Guds åbne tilbud om tilgivelse.

Hvad nu?

Det er en kendsgerning, at intet barn lærer at gå uden hjælp fra en forælder, og intet barn lærer at læse uden nogen til at lære ham eller hende det. En ny kristen har brug for at lære at vandre med Kristus og at leve, som Kristus ønsker, at han eller hun skal leve.

Det bedste sted at lære og vokse som kristen er uden tvivl i en lokal kirke – en, der prædiker Guds Ord og som er hengivet til at sprede sandheden om Jesus. At finde en 'hjemkirke' er en god måde at starte dit nye liv på.

Og at læse biblen dagligt er den bedste måde, hvorpå du kan lære mere om Jesus, som gav sit liv for at kunne give dig evigt liv. I biblen vil du læse forbløffende historiske kilder, se tro i aktion, og lære hvordan en kristen kan tjene og tilbede Gud.

Må Gud velsigne dig, idet du begynder dit nye liv.